

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1989-1990

... MAAND 1989

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de dierengezond-
heidswet van 24 maart 1987**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE LANDBOUW EN
DE MIDDENSTAND (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER HENROTIN

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft dit wetsvoorstel onderzocht tijdens haar vergaderingen van 21 november en 5 december 1989.

1. Toelichting door de auteur

Artikel 32, § 2 van de Dierengezondheidswet (24 maart 1987, *Belgisch Staatsblad* van 17 april 1987)

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Baldewijns.

A. — Vaste leden :

C.V.P. HH. Beerden, Cauwen-
berghs, Mevr. Kestelijn-Sie-
rens, Nelis-Van Liedekerke,
H. Van Looy.
P.S. HH. Gilles, Happart, Har-
megnies (Y.), Janssens,
Santkin.
S.P. HH. Baldewijns, Peuskens,
Van Steenkiste.
P.V.V. HH. Decoster, Denys, Ver-
berckmoes.
P.R.L. HH. Cornet d'Elzies, Ha-
zette.
P.S.C. HH. Antoine, Lebrun.
V.U. HH. Pillaert, Vanhoren-
beek.
Ecolo/ H. Van Durme.
Agalev

B. — Plaatsvervangers :

H. Desutter, Mevr. Merckx-Van
Goey, HH. Moors, Olivier (M.),
Steverlynck, Van Parys.
Mej. Burgeon (C.), HH. Charlier
(G.), De Raet, Leroy, Mayeur, Van-
crombruggen.
HH. Gesquiere, Laridon, Peeters,
Verheyden.
HH. Berben, Deswaene, Flamant,
Mahieu.
HH. Ducarme, Henrotin, Munde-
leer.
HH. Beaufays, Gehlen, Laurent.
Mevr. Brepoels, Mevr. Maes,
H. Vervaeke.
HH. Cuyvers, Daras.

Zie :

- 856 - 88 / 89

— N° 1 : Wetsvoorstel van de heer Hazette.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1989-1990

... MOIS 1989

PROPOSITION DE LOI

**tendant à modifier la loi du 24 mars
1987 relative à la santé des animaux**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'AGRICULTURE ET
DES CLASSES MOYENNES (1)

PAR M. HENROTIN

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions du 21 novembre et du 5 décembre 1989.

1. Commentaire des auteurs

L'article 32, § 2, de la loi relative à la santé des animaux (du 24 mars 1987, *Moniteur belge* du 17 avril

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Baldewijns.

A. — Titulaires :

C.V.P. MM. Beerden, Cauwen-
berghs, Mmes Kestelijn-Sie-
rens, Nelis-Van Liedekerke,
M. Van Looy.
P.S. MM. Gilles, Happart, Har-
megnies (Y.), Janssens,
Santkin.
S.P. MM. Baldewijns, Peuskens,
Van Steenkiste.
P.V.V. MM. Decoster, Denys, Ver-
berckmoes.
P.R.L. MM. Cornet d'Elzies, Ha-
zette.
P.S.C. MM. Antoine, Lebrun.
V.U. MM. Pillaert, Vanhoren-
beek.
Ecolo/ M. Van Durme.
Agalev

B. — Suppléants :

M. Desutter, Mme Merckx-Van
Goey, MM. Moors, Olivier (M.),
Steverlynck, Van Parys.
Mlle Burgeon (C.), MM. Charlier
(G.), De Raet, Leroy, Mayeur, Van-
crombruggen.
MM. Gesquiere, Laridon, Peeters,
Verheyden.
MM. Berben, Deswaene, Flamant,
Mahieu.
MM. Ducarme, Henrotin, Munde-
leer.
MM. Beaufays, Gehlen, Laurent.
Mme Brepoels, Mme Maes,
M. Vervaeke.
MM. Cuyvers, Daras.

Voir :

- 856 - 88 / 89

— N° 1 : Proposition de loi de M. Hazette.

stelt bij het Ministerie van Landbouw een Fonds in voor de gezondheid en de produktie van de dieren.

Het Fonds heeft tot doel tussen te komen in de financiering van vergoedingen, toelagen en andere prestaties met betrekking tot de bestrijding van dierenziekten en de verbetering van de hygiëne, de gezondheid en de kwaliteit van de dieren en de dierlijke produktie.

Hetzelfde artikel voorziet in de wijze waarop dit Fonds wordt gespijsd. Deze middelen zijn volgens de auteur, evenwel te beperkt om op doeltreffende wijze de veeziekten te bestrijden.

Een volledige schadeloosstelling van de venale waarde, van het met een besmettelijke ziekte aangedast dier, levert de gewenste resultaten. Dit zal een stimulans zijn voor de veehouders om hun veestapel onmiddellijk te saneren.

Tegen 1993 moeten de besmettelijke ziekten immers definitief uitgeroeid zijn om de Belgische veehouders op de Europese markt concurrentieel te laten optreden. Na 1993 kan de vergoeding eventueel terug verlengd worden.

Het wetsvoorstel strekt er dan ook toe te voorzien in een bijkomende financieringsbron van het Fonds, namelijk : de mogelijkheid om een openbare lening aan te gaan.

2. Standpunt van de Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw

De Staatssecretaris is het niet eens met het principe van de volledige schadeloosstelling van de venale waarde. Hierover is overigens ook geen consensus in de betrokken sector.

Bovendien kan de Minister van Landbouw, indien een lening noodzakelijk geacht wordt, altijd voorstellen om, na advies van de Raad van het Fonds, een lening aan te gaan voor een welbepaald bedrag zoals dit gebeurde in artikel 18 van de wet van 7 november 1987 waarbij voorlopige kredieten worden geopend voor de begrotingsjaren 1987 en 1988 en houdende financiële en diverse bepalingen.

Artikel 18 van deze wet stelt het volgende :

« De Staatssecretaris voor Landbouw wordt gemachtigd om aan het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet (NILK) contractueel de financiering toe te vertrouwen van de tussenkomsten inzake de dierenziektenbestrijding, tot een maximum bedrag van 570 000 000 frank.

De betaling van de interesten en de terugbetaling van de hoofsom van dit voorschot worden uitgevoerd door middel van de bijzondere ontvangsten van het Fonds voor de gezondheid en de produktie van de dieren. »

Andere verzekeringsformules met het oog op een volledige schadeloosstelling zouden de lasten van de veehouders enorm verzwaren (alternatieve oplossingen zijn ter studie).

Anderzijds loopt men door het toestaan van leningen voor belangrijke bedragen waarop interest moet

1987) institue auprès du Ministère de l'Agriculture un Fonds de la santé et de la production des animaux.

Le Fonds a pour but d'intervenir dans le financement des indemnités, subventions et autres prestations accordées dans le cadre de la lutte contre les maladies animales et de l'amélioration de l'hygiène, de la santé et de la qualité des animaux et de la production animale.

Le même article prévoit le mode d'alimentation de ce Fonds. L'auteur estime toutefois que les moyens prévus sont trop limités pour lutter efficacement contre les maladies de nos cheptels.

Le dédommagement intégral de la valeur vénale des animaux affectés par une maladie infectieuse donnerait les résultats souhaités en incitant les éleveurs à assainir immédiatement leur cheptel.

Les maladies infectieuses doivent en effet avoir totalement disparu pour 1993 si l'on veut que les éleveurs belges soient compétitifs sur le marché européen. Le dédommagement pourrait éventuellement être réduit après 1993.

La proposition de loi vise dès lors à prévoir une source supplémentaire de financement pour le Fonds, à savoir la possibilité de contracter un emprunt public.

2. Point de vue du Secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture

Le Secrétaire d'Etat n'est pas d'accord avec le principe du dédommagement complet sur la base de la valeur vénale. Il n'existe d'ailleurs pas de consensus sur ce point dans le secteur concerné.

En outre, si un emprunt est jugé nécessaire, le Ministre de l'Agriculture peut proposer, sur avis du Conseil du Fonds, de contracter cet emprunt pour un montant bien déterminé comme ce fut précédemment le cas en vertu de l'article 18 de la loi du 7 novembre 1987 ouvrant des crédits provisoires pour les années budgétaires 1987 et 1988 et portant des dispositions financières et diverses.

L'article 18 de cette loi précise ce qui suit :

« Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture est habilité à confier contractuellement à l'Institut national de Crédit agricole (INCA) le préfinancement des interventions en matière de lutte contre les maladies des animaux à concurrence d'un montant maximum de 570 000 000 de francs.

Le paiement des intérêts et le remboursement du principal de cette avance seront effectués au moyen des recettes particulières du Fonds de la santé et de la production des animaux. »

D'autres formules d'assurances en vue d'un dédommagement intégral entraîneraient une augmentation sensible des charges des éleveurs (des solutions alternatives sont à l'étude).

D'autre part, le fait d'autoriser des emprunts importants qu'il faut rembourser et pour lesquels il faut

betaald worden en die moeten terugbetaald worden het risico dat gedurende verschillende jaren geen middelen overblijven om andere onontbeerlijke programma's af te werken of te starten (bijvoorbeeld leucose, mond- en klauwzeer, e.a.).

3. Algemene bespreking

De auteur verduidelijkt dat het voorgestelde principe geen blindwerkende maatregel hoeft te zijn. De bijkomende financieringsbron moet worden voorzien in de wet.

Het is vervolgens aan de Minister zelf om te oordelen of hij deze bron zal moeten aanwenden, in functie van de behaalde resultaten. Telkenjare kan onderzocht worden of een lening noodzakelijk is.

Een lid verzet zich tegen het principe dat een schadeloosstelling gebonden is aan het dier. Dit bestendigt enkel het probleem. Alle middelen moeten aangewend worden voor de preventie.

Een ander lid daarentegen wijst op de hogere efficiëntiegraad van een volledige schadeloosstelling.

In de Bondsrepubliek Duitsland bijvoorbeeld is het probleem van de brucellose aldus volledig opgelost.

In Vlaanderen is de varkenspest onder controle door het inzetten van voldoende financiële middelen.

Voor de brucellosebestrijding (in het bijzonder in Wallonië) dienen derhalve ook dezelfde inspanningen te worden gedaan.

De vertegenwoordiger van de Staatssecretaris merkt op dat in bepaalde landbouwregio's de brucellose ook volledig onder controle is gebracht en dit met de bestaande middelen.

Een volledige schadeloosstelling lijkt dus niet noodzakelijk te zijn. Voorts wijst hij erop dat de brucellosebestrijding en de bestrijding van de varkenspest niet met mekaar kunnen worden vergeleken.

Beide ziekten zijn verschillend van aard (de ene bacterieel, de andere viraal) en vragen derhalve een andere aanpak.

Overigens is het ook zo dat de eigen bijdrage van de producenten voor de bestrijding van de varkenspest relatief veel groter is dan de bijdrage voor de brucellosebestrijding.

De maatregelen tegen de Afrikaanse varkenspest waren bovendien zeer zwaar, zelfs voor de telers met gezonde dieren.

4. Stemming

Het enige artikel van het wetsvoorstel wordt verworpen met 10 tegen 4 stemmen en 1 onthouding.

De Rapporteur,

P. HENROTIN

De Voorzitter,

E. BALDEWIJNS

payer des intérêts, risque de nous priver pendant plusieurs années des moyens permettant de parachever ou d'entamer des programmes indispensables (exemple la leucose, la fièvre aphteuse, etc.).

3. Discussion générale

L'auteur précise que le principe proposé ne se traduira pas nécessairement par une mesure aveugle. La source de financement complémentaire doit être prévue par la loi.

Il appartiendra ensuite au Ministre lui-même d'apprécier s'il convient d'utiliser cette source et ce en fonction des résultats obtenus. Il pourra apprécier chaque année la nécessité de recourir à l'emprunt.

Un membre s'oppose au principe d'un dédommagement basé sur un animal. L'application de ce principe ne ferait que perpétuer le problème. Tous les moyens doivent être mis en œuvre pour développer les actions préventives.

Un autre membre souligne cependant l'efficacité d'une indemnisation complète, qui a par exemple permis de résoudre complètement le problème de la brucellose en République fédérale d'Allemagne. Si la peste porcine a pu être maîtrisée en Flandre, c'est parce que des moyens financiers suffisants ont été affectés à la lutte contre cette maladie.

Il convient dès lors de consentir un effort équivalent pour combattre la brucellose, en particulier en Wallonie.

Le représentant du Secrétaire d'Etat fait observer que l'utilisation des moyens existants a également permis de maîtriser la brucellose dans certaines régions agricoles.

Une indemnisation complète ne paraît donc pas nécessaire. Il fait ensuite observer que la lutte contre la brucellose et la lutte contre la peste porcine ne sont pas comparables.

Les deux maladies diffèrent de par leur nature (l'une est bactérienne, l'autre est virale) et exigent par conséquent des approches différentes.

Par ailleurs, la contribution des producteurs à la lutte contre la peste porcine est relativement beaucoup plus importante que leur contribution à la lutte contre la brucellose.

Les mesures prises pour lutter contre la peste porcine africaine étaient, en outre, très strictes, même pour les éleveurs possédant des animaux sains.

4. Votes

L'article unique de la proposition de loi est rejeté par 10 voix contre 4 et une abstention.

Le Rapporteur,

P. HENROTIN

Le Président,

E. BALDEWIJNS